

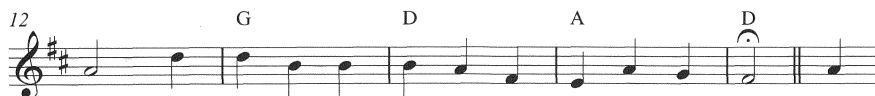
Mel. rosyjska

Dość żywo D

1. Nie zna-łem Je - zu - sa, ni ży - cia też Zeń, gdy w ser-cu mym
 2. Gdym w ży-ciu znu - żo - ny, wśród licz-nych też burz o - słab - ną me
 3. Jam Pa - nu po - wie-rzył me ży - cie, mój cel. Po bo - ju, zwy -

1. miesz-kał grzech i śmier-ci cień, lecz kie - dy mi po-dał mi - ło - sną swą
 2. no - gi tak, że mdle-ję już, to wte-dy w mym ser-cu Pan sły-szeć da
 3. cięś - twee o - ble - cze mnie w biel. Przez śmierci do - li - nę iść mo - gę ja

1. dłoń, to z ża - lem za grze - chy po - bie - głem ja Doń.
 2. głos: Ja ko - cham cię, dzie - cię, zdaj na Mnie swój los! 1-3. Mi-
 3. z Nim, On strze - że swe dzie - cię, w to wie - rzyć ja śmiem.

łu - je mnie Pan! _____ Jak bło - gi to stan! _____ Już

po - kój cu - do - wny mej du - szy jest dan.